

הסנאי והאריה (סיפור עם אתיופי)

לסנאי ולאריה הייתה חלקת שדה משתפת. הם עבדו את חלקת השדה וזרעו בה פול. כשנבט הפול וצמח, טפל הסנאי בחלקה ועשב אותה יום יום. כאשר התחיל הפול להבשיל, שמר עליו הסנאי מפני גנבים לילה לילה.

לילה אחד היה הסנאי רעב מאוד, הוא לא הצליח להתאפק ואכל את כל תרמילי הפול. בבקר גלה האריה שמישהו אכל את כל הפול. הוא שאג שאגה גדולה ושאל: "מי אכל את כל הפול שהיה בחלקת השדה שלי?". נבהל הסנאי משאגת האריה ונמלט על נפשו.

האריה כעס מאוד ואמר בלבו: "אני אתפס את הסנאי ואשלים לו כגמולו". למחרת, האריה העמיד פנים שהוא חולה. הוא צוה על כל חיות היער לבוא ולבקר אותו. כל החיות מלאו את מצותו של האריה החולה והגיעו לביתו. כל חיה נגשה אל האריה, הביעה צער על כאביו, וברכה אותו שיבריא מהר ממחלתו.

רק הסנאי נשאר עומד מרחוק ולא נגש אל האריה.

פנה האריה אל הסנאי ושאל: "מדוע אתה עומד מרחוק ואינך מתקרב אלי?". הסנאי לא זז ממקומו והשיב לאריה: "גם מרחוק אני יכול להרגיש כמה כואב לך, ואני מאחל לך שתחלים ממחלתך הקשה".

רתח האריה מזעם וקפץ אל הסנאי כדי לתפס אותו, אבל הסנאי הזריז הספיק להמלט ולעלות על ענף גבוה. האריה הכועס הצליח לתפס רק את קצה זנבו של הסנאי ולתלש ממנו חתיכה. חשב האריה בלבו: "הפעם הצליח הסנאי להמלט מפני, אבל אני עוד אמצא הזדמנות לתפס אותו".

כְּעֵבֶר זָמַן, טִיל הָאָרֶיָה בִּיעַר וּפְתָאוֹם הִגִּיעוּ לְאַזְנֵי צְלִילֵי נְגִינָה.
הָרִים הָאָרֶיָה אֶת רֹאשׁוֹ, וְרָאָה אֶת הַסָּנְאִי יוֹשֵׁב עַל הָעֵץ וּמִנְגֵן לְהִנָּאתוֹ עַל כְּרָאָר
(כָּלִי מִיתָרִים).

אָמַר הָאָרֶיָה לְסָנְאִי: "לֹא יָדַעְתִּי שְׁאַתָּה מִנְגֵן יָפָה כָּל כֶּךָ עַל כְּרָאָר, רַד בְּבִקְשָׁה
מִהָעֵץ, וְלִמַּד גַּם אוֹתִי לִנְגֵן כְּמוֹךָ."

הַסָּנְאִי לֹא זָז מִמְקוֹמוֹ, וּמָהָר לְהִשִּׁיב לְאָרֶיָה: "בְּרָצוֹן רַב הֵייתִי מְלַמֵּד אוֹתָךְ לִנְגֵן,
אֲבָל הַכְּרָאָר הִזָּה אֵינְנוּ שְׁלִי, הוּא שֵׁיךְ לְאָרֶיָה גָדוֹל, גְּבוּר וְחֲזָק כְּמוֹךָ שֶׁנִּמְצָא עִמָּךְ
בְּנַחַל שְׂבָקָה הַיָּעַר."

"גָּדוֹל, גְּבוּר וְחֲזָק כְּמוֹנִי אֵין בְּכָל הַיָּעַר!" שָׁאָג הָאָרֶיָה וְרָץ מָהָר אֶל הַנַּחַל.
כְּאֶשֶׁר הִגִּיעַ הָאָרֶיָה אֶל הַנַּחַל, הִבִּיט לְתוֹכוֹ וְרָאָה אָרֶיָה גָדוֹל מְסֻתָּפֵל עָלָיו מֵתוֹךְ
הַמִּים.

כָּעַס הָאָרֶיָה מְאוּד וְקִפֵּץ לַמִּים כְּדֵי לְתַפֵּס אֶת הָאָרֶיָה הָאַחֵר, אֲבָל מִכִּיּוֹן שֶׁלֹּא יָדַע
לְשַׁחוֹת טָבַע מִיד.

רָאָה הַסָּנְאִי אֶת כָּל מָה שֶׁקָּרָה לְאָרֶיָה, **נָשָׂם לְרִנְתָּהּ** וְיָרַד מִהָעֵץ.

ענו על השאלות הבאות

1. מה עשה הסנאי שהכעיס את האריה? _____
2. פעמיים ניסה האריה לתפוס את הסנאי. פעם אחת _____
ופעם שנייה _____
3. אילו תכונות מאפיינות את האריה? _____
4. באילו תכונות היית משתמש כדי לתאר את הסנאי? _____
5. ציינו, מי השקיע יותר בחלקת הפול? הוכיחו זאת מן הטקסט.

סדרו ומספרו את המשפטים בסדר הנכון :

- _____ האריה ראה את הסנאי יושב על העץ ומנגן על כלי מיתר
- _____ האריה ציווה על כל החיות ביער לבוא ולבקר אותו
- _____ הסנאי אכל את כל הפול בחלקת השדה המשותפת
- _____ לאריה ולסנאי הייתה חלקת שדה משותפת
- _____ האריה נפל למים וטבע

לפניכם טבלה המתארת סיבות לאירועי הסיפור.
התאימו את התוצאות מבנק התוצאות :

סיבה	תוצאה
הסנאי היה רעב	
האריה רצה לגלות מי אכל את הפול	
האריה רצה לשכנע את הסנאי לרדת מהעץ	
הסנאי קפץ ונמלט מהאריה בזמן	
האריה חשב שההשתקפות שלו בנחל היא אריה אמיתי	

הסנאי אכל את כל הפול

האריה קפץ למים וטבע

האריה ביקש מהסנאי שילמד אותו לנגן בכראר

האריה העמיד פני חולה וציווה על החיות לבקר אותו

האריה תפס ותלש חתיכה מזנבו של הסנאי

מתחו קו בין הביטוי לפירוש המתאים לו :

כלי נגינה עשוי ממיתרים

• העמיד פנים

התחזה/ עשה הצגה

• נמלט על נפשו

אחזיר לו/אנקום בו

• רתח מזעם

ברח

• כראר

כעס מאוד

• אשלם לו כגמולו